

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

„Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte deșarte; căci pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Deci să nu vă faceți părtași cu ei. Căci oare când erați întunec dar acum sunteți lumină întru Domnul.“

Efeseni 5, 6—8.

REGINA NOASTRĂ A MURIT

Maiestatea Sa Regina Maria a încetat din viață în Castelul Peleşor, Luni 18 Iulie 1938 la orele 17³⁸ având la căpătâiu pe fiul său, M. S. Regele, M. S. Mihai Marele Voevod și A. S. Regală Principesa Elisabeta.

Cu acești termeni, comunicatul 81 al ministrului Casei Regale, a vestit țării sorocul destinului care nu cruță pe nimeni și căruia trebuie să-i plătească tribut și capetele încoronate.

Nu facem o afirmație de circumstanță când spunem că vestea aceasta zguduitoare a străpuns ca o sabie inima tuturor fiilor acestui Neam.

Regina Maria a fost Regină-Mamă în înțelesul total al cuvântului și pentru toți fiii acestui Neam asupra sorții cărora s'a aplecat cu sfântă grije și iubire de Mamă în clipe de rară bucurie ca și în cele de multădurere.

Acum nu mai avem Regină-Mamă.

Acest cuvânt ne cernește inimile și din lacrimi de nefățarnică durere se cuvine să-i așezăm cunună nevesteji-toare pe lespede ce va scuti la sânul pământului românesc, moaștele celei dintâi regine a tuturor Românilor adunați la olaltă între hotarele Patriei întregite, vis și ideal pentru a cărei plinire Regina Maria a făcut tot cece putea face, din clipa în care a pășit pe pământul românesc.

Vlăstar din trunchiul familiilor imperiale ale Angliei și Rusiei a venit la noi, un neam mai puțin cunoscut cu o istorie prea vitregă, sfâșiat de stăpâniri vrăjmașe, dar cu daruri în suflet și cu o țară binecuvântată de Dumnezeu mai mult decât oricare alt neam.

Ca tovarășe de viață a prințului moștenitor de atunci și apoi Rege al tuturor Românilor deși avea abia 17 ani, dela prima atingere cu pământul românesc s'a făcut una cu noi.

Nu știu dacă istoria contemporană mai poate arăta un al doilea caz de contopire între aspirațiile unui neam și aspirațiile Suveranei Sale așa cum Regina Maria din prima clipă s'a făcut una cu Țara și Poporul românesc. Care româncă de cel mai neamestecat sânge a trăit și slujit mai bine marile porunci ale Neamului?

† M. S. REGINA MARIA
1875—1938

Regina Maria prin toată viața Ei, dela pășirea pe pământul românesc și până în clipa de dureroasă despărțire care ne cutropește, se profilează peste istoria noastră ca cea mai mare româncă pe care a zămislit-o istoria acestui Neam.

Bunul Dumnezeu, ca semn că ne iubește și vrea dela noi și prin noi lucruri mari spre mărirea Lui, a înzestrat-o cu belșugul celor mai alese daruri și așa încoronată cu darurile sale ne-a trimis-o nouă să ne fie Regină.

Și Regina noastră a fost bună ca pâinea caldă; generoasă ca ploaia răcoritoare după o secetă prelungită; frumoasă ca o zână din basmele copilăriei; bravă ca un cavaler medieval; înger ocrotitor al celor ce au sângerat pentru Patrie și dublate toate aceste însușiri de o simțire apollonică și o inteligență luminoasă.

Ce a cruțat pentru Sine din toate aceste însușiri? Nimic. Pe toate le-a adus ca miride de slăvire lui Dumnezeu și Neamului Său.

Cu deosebire în clipele grele ale istoriei noastre Regina noastră și-a dat toată măsura jertfirii de sine.

S'a temut vreo dată pe sine? Nu. Teama sa sfântă a fost ca Patria și poporul ei să crească în biruințe.

Acolo unde instinctul său de femeie, Mamă și Regină a simțit că se strecoară neîncrederea, apărea ca un înger purtător de încurajare și de optimism.

În războiul din 1913 când holera secera sute deadreapta și mii dea-stânga Ei, Ea înainta și cerceta zi de zi lagărele celor atinși de necruțare — și le ducea alinarea morală, trimitându-i dincolo de acest veac, nu ca pe niște căzuți ci ca pe niște soli ai biruinței finale apropiate.

Cât despre ținuta sa morală în războiul desrobirii din 1914—18 ce ar putea să spună graiul omenesc?

Ca „Mamă a răniților“ a trecut de mult în sufletul legendar al poporului. Apărea ca un înger la căpătâiul celui mai umil soldat. Prezența ei era cea mai dulce alinare. Și a păzit-o Dumnezeu pretutindeni, în liniile de bătaie ca și printre cei atinși de neiertătorul flagel al exantematicului.

Dar rezumând în gând și amintire durerile făuririi istoriei noastre, cu cari Regina Maria a mers mână în mână, profilul său neîntrecut și identificarea Sa cu destinul românesc s'a revelat tocmai în clipa hotărâtoare și unică pentru isbânda visului de veacuri.

În 1914 când se vorbea de plecarea întregii familii regale din Țară, Regina Maria a fost cea care a zis: „Cum să părăsesc acest popor care a început să se încreadă în mine. Să părăsesc dreptul meu de a mă odihni pe veci în pământul românesc? Nu! Nu! Așa ceva nu se va putea întâmpla nici odată.“ Această cerere i-a împlinit-o Dumnezeu.

Imbolnăvindu-se greu departe de țară, abia sosită și-a dat Duhul în mâinile creatorului.

Pământul Țării pe care l-a udat cu multe lacrimi, a chemat-o la sine să-i dea loc de odihnă alături de gloriosul său soț, Marele Rege Ferdinand împreună întregitorul de Țară.

Intru fericita adormire, vecinică să-i fie pomenirea — Dumnezeu Părinților noștri cu dreptii Săi să o numere în veci.

Septuagenarul Patriarh

I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON

I. P. S. S. Patriarhul României Dr. Miron Cristea împlinește al șaptelea deceniu de vârstă.

Ani mulți, frământări multe, și bucurii multe!

Totuși azi, când clopotele bisericilor noastre răsună departe peste sate și văi ca să cheme tot creștinul la serbarea acestui praznic rar al părintelui Țării în dublă calitate, mă gândesc la fiecare cerere din ectenia rostită de slujitorii altarului pentru arhieru, și zic, fiecare s'a împlinit cu voia lui Dumnezeu.

A ajuns întâiu pomenitul cap al bisericii române și scut al bisericii ortodoxe de azi.

L-a dăruit sfintelor Sale biserici, în cele mai înălțătoare momente creștinești și naționale, — de pace.

L-a dăruit întreg, cu sufletul pentru slujirea ei, iar cu înfățișarea distinsă pentru cinstita ei și a neamului său.

L-a dăruit cinstit ca să-i ridice vaza și prestigiul ei.

L-a dat sănătos, pentru a putea rezista și răsbî multiplele îndatoriri.

Și l-a dat și întru zile îndelungate, pentru a putea împlini o misiune sfântă de apostol, aici pe pământ.

Iar ca cea mai înaltă binecuvântare i-a încununat demnitatea și figura de Patriarh cu cununa anilor necesari, — de care pușini se pot bucura.

Căci sunt multe popasuri, în drumul și mai lung. Mai ales că a fost numai urcuș de scări, în viață și în ierarhia situațiilor. E greu și să te urci, și să-ți menții echilibrul.

Tinărul Ilie dela Toplița crescut în largul văilor și munților plini de farmec se încumeta la urcuș.

Poate năvala turmelor din jur ce urcau în fiecare primăvară la pășune, l-au făcut să le îndrăgească și să se îndrepte spre chemarea păstoririi de turme multe — sufletești. Alegearea a fost fericită, căci fiecare pas a fost încununat de succes.

I. P. S. s'a dovedit păstor și stăpân desăvârșit de suflete și împrejurări. Căci îl ajutau și ajută multiplele daruri cu cari l-a înzestrat Dumnezeu. Pe lângă mintea ageră, i-a dat mult sentiment. Dar din fiecare, ca să dea după necesitate, fără să scape măsura din careva.

Figura blândă, atrăgătoare, și maniera aristocrată care impune și pătrunde. Cu ele a plecat dela Toplița la Năsăud, la Sibiu și Budapesta, ca să se întoarcă om format la Sibiu, înapoi în slujba bisericii.

De aici a urmat calea spre Caransebeș—București până la ultima oprire de Patriarh și sfetnic al Tronului.

Dea Domnul, ca și de astăzi să-i fie munca binecuvântată și de real folos neamului și bisericii sale.

Iar pentru îndeplinirea ei complectă, să-i adaugă încă multe și frumoase flori la cununa anilor trăiți.

V. MATEIU

DUPĂ DOI ANI

Ați venit, Prea Sfințite Stăpâne, din Sibiul lui Andrei Șaguna, sunt numai doi ani de-atunci. Ați venit ca să ocupați locul octogenarului Nicolae Ivan, căruia, știe Dumnezeu, eu însumi i-am tras clopotele în dangăt funebru, după ce arborasem zăbranicul în înălțimea turnului bisericii. Din mijlocul hrisoavelor și vrafurilor de cărți pe cari le cercetați ca profesor și scriitor ați luat drumul către capitala Ardealului, unde Vă așteptau griji mai numeroase, răspunderi cu mult mai mari. Iar această cetate a culturii din Dacia Superioară avea să Vă facă primirea cu flamuri, flori și prapori: lată mirele vine, ieșiți în întâmpinare! Și mii de credincioși dela marginea ctitoriei lui Vodă Stefan până la Cluj, își plecau fruntea spre binecuvântare. Dați-mi voe să merg mai în urmă. Luminatul naționalism, V'a mânat acum 20 de ani în provincia de peste Prut, în Basarabia, și acolo, mână în mână cu alți ardeleni înțelepți, ați contribuit la făurirea Unirii dintre frații despărțiți. Nu după mult timp ați mers Prea Sfințite în aceiaș cetate a ortodoxiei ardeleni, Sibiul, pentru a împărtași știința teologiei viitorilor preoți. Și ați împărtașit-o magistral. Ați voit

să faceți din „Revista Teologică“ o soră a „Bisericii Ortodoxe“ din București. Și ați făcut. Ați purces să dați pe slovă românească geniăla carte a lui Förster: Hristos și viața omenească, gustată de slujitorii altarului. Și ați dat-o. Iar numeroasele ziare și gazete primeau admirabile articole, scrise de mânaștra până a profesorului Nicolae Colan.

Ajuns la Cluj Vă aștepta o întreagă Eparhie pentru continuarea operei octogenarului adormit. Și ați continuat-o întocmai, o continuați spre slava Bisericii străbune.

Orânduire nouă în țară. Măria Sa Vodă Carol II pune altă temelie României întregite, și între noii sfetnici ai Tronului, ați fost chemat Prea Sfințite, în fruntea a două ministere, amintindu-l pe Melhisedec înțeleptul, sfetnic de cinste al lui Vodă Cuza. Grea răspundere! Dar nu sunteți omul care să fugă de răspundere. Și în fine, cetatea nemuritorilor Academia Română, V'a chemat în sânul ei.

Mărire și cinste Bisericii Neamului! Slavă Ardealului ortodox! „Slavă și mare cavuință“ ctitoriei lui Stefan Vodă cel Mare!

Intru mulți ani Stăpâne!

Preotul ANDREI EFTIMIE

Dela Adunarea Eparhială.

Nr. 4539. Adunarea cere On. Minister al Educației Naționale, ca să dispună organelor în subordine ca în parohiile curat ortodoxe sau cu majoritate ortodoxă să fie numiți învățători ortodocși, ținându-se seamă de proporția confesională a locuitorilor.

*

Nr. 4456. Regulamentul pentru parohii. Ven. Consistor Mitropolitan a elaborat un nou regulament. Cu unele modificări se mențin dispozițiile regulamentului vechi referitor la organizarea parohiilor și filiilor, la lista parohială, Consiliul, epitropia și adunarea parohială, organele protopopești. La întregirea parohiilor s'a

prevăzut dispoziția ca cererile de concurs, să fie înaintate Consiliului eparhial în termenul publicat în concurs, însoțite de o cerere specială pentru autorizație din partea chiriarhului. Consiliul eparhial se va pronunța asupra cererilor numai după expirarea concursului, stabilind lista celor îndreptățiți la candidare, care se va comunica oficiului protopopesic respectiv, ca să facă alegerea. Orice influență laterală, fie din partea candidaților, fie din partea altor persoane, chiar fără știrea acestuia, va atrage cu sine excluderea candidatului și anularea alegerii. Dacă s'au săvârșit incorectități Consiliul eparhial are drept să anuleze alegerea și să ia

FOILETON

Lupta împotriva lumii.

Am stabilit, că lumea înconjurătoare, stăpânită încă de puterile iadului, pentru creștinul ce urmărește sfințenia, este plină de ispite și obstacole. S'o disprețuiască, s'o evite? Nu. Rostul lui este în lume, de a ține piept ispitelor, de a le învinge, de a sfinți mediul înconjurător prin propria sfințenie. Dacă lumea nu este atât de rea, încât să nu se poată trăi în ea după percepțiile Mântuitorului, nu este nici atât de indiferentă încât să nu poată fi îndreptată.

Prin curajul și jertfelnicia sfinților împărăția lui Dumnezeu urmează a se înstăpâni în lume. Nu numai răul, animat de poftelile păcătoase ale cărnii, este molipsitor, ci și binele ieșit din adâncul sufletului purificat de focul harului dumnezeesc, aduce balzam de încurajare în lume, premerge pilduitor pentru acțiunile omenești. Un sfânt, chiar dacă nu poate îndrepta mediul înconjurător, în măsura în care un desfrânat îl poate vicia, stră-

duințele lui nu rămân neîncununate de vizibile rezultate.

Sfântul nu se poate comporta față de lume altcum, decât însași întruchiparea celei mai desăvârșite sfințenii. Mântuitorul își începe activitatea înfruntând și învingând pe ispititorul în pustiu Carantaniei. Vine în lume deschizând lupta împotriva împărăției iadului. Mărturisește: „N'am venit să aduc pace în lume, ci sabie.“ Acestei lozinci rămâne credincios până la jertfa pe cruce. Necredința, credința greșită, desfrâul, năzuința după stăpânire, după inavuțire etc.; cu un cuvânt legarea cu sufletul de tot ceea ce nu este Dumnezeu, nu pornește din voința lui Dumnezeu, în Hristos găsești cel mai vajnic dușman.

Pe fariseii necredincioși și fățarnici îi înfruntă, îi rușinează publice cu orice ocazie, nu fiindcă nu este de ai lor, nu fiindcă i-ar urî pentru autoritatea de care se bucură în mijlocul neamului, ci fiindcă prin purtarea lor în lume au făcut zădărnica descoperirea lui Dumnezeu prin profeți, credința protopărinților, în necredință transformându-o. Precum apostolul Pavel tălmăcește această realitate. „Legea“ în loc să țină trează credința în

Dumnezeu, să îndrume viața neamului iudeu spre fapte bune, prin aplicarea ei formalistă, a devenit un balast, mărind vina și rezponzabilitatea în fața supremului judecător.

Pentru poporul, care sta în întunec și în umbra morții este lumină, lumină strălucitoare spre mântuire, spre viața de veci, spre Dumnezeu. Învață neobosit mulțimile dornice de o nouă viață. Invățătura o întărește prin exemplul faptelor. Nimic pentru propria-i mărire, nimic pentru măgulirea puternicilor zilei, ci totul pentru binele oamenilor. Adevărul dumnezeesc îl înfățișează simplu, fără ocol pe înțelesul tuturor. Pune atâta suflet în această misiune, încât trebuințele personale sunt complet neglijate. „Măncarea și beutura mea este, să fac voia Tatălui, care m'a trimes în lume“, este răspunsul ce-l dă ucenicilor, cari îl îmbie să mănânce la fântâna lui Iacob.

Pe păcătoși nu-i ocolește. Nu în evitarea contactului cu aceștia vede el îndreptarea lumii. „Nu cei sănătoși, ci cei bolnavi au lipsă de doctor“, răspunde fariseilor, cari îl acuză că stă la masă cu vameșii și păcătoșii. Desaprobă criteriul timpului de clasificare a oamenilor în raport cu păcatul.

parohiei dreptul de alegere și să facă numire din oficiu. Numirea se face și în caz că o cere însăși adunarea parohială sau când aceasta sabotează actul alegerii. Văduvele preotese și orfanii au drept la casa parohială timp de 6 luni și la jumătate venitul parohial calculat la trei luni.

Adunarea eparhială a decis punerea în aplicare imediată a acestui regulament în mod provizor până la votarea lui definitivă de către organele competente ale bisericii.

Nr. 4472. Pentru combaterea concubinatelor, adunarea noastră eparhială, în baza constatărilor făcute de preoți, a hotărât următoarele: 1) Preoții să combată concubinatul prin conferințe, predici și misionarism; 2) să scutească de taxe pe concubinii cari vreau să se cunune; 3) în cazuri de reavoință să le refuze serviciile religioase; 4) să se șteargă taxele pen-

tru divorțurile bisericești când impedimentele sunt de natură că reclamă această ștergere; 5) să se creeze fonduri bisericești pe seama săracilor, cari vor să se cunune; 6) în fiecare protopopiat să se institue o comisie de trei preoți și trei mireni sub presiul protopopului, cari să dicteze amenzi pentru cei ce nu vreau să se cunune; 7) să se introducă în fiecare parohie Sfatul păcii care să se ocupe de concubini; 8) să se întrevină la organele statului să oprească concubinajul tinerilor înainte de armată; 9) să se excludă concubinii din organele de conducere ale bisericii; 10) să se înființeze asociații de preotese în fiecare protopopiat, cari să se ocupe și de concubini.

Indrumăm pe preoții noștri să se conformeze acestor hotărâri și să le execute, făcând rapoarte pe cale ierarhică despre cele săvârșite.

INFORMAȚIUNI

Prea Sf. Sa Episcopul Nicolae Colan, Ministrul Cultelor și Artelor, primește în audiență la Minister numai Marți și Joi între orele 12-1½.

Solicitanții pentru audiență se vor anunța din timp directorului de cabinet, căruia îi vor arăta și scopul audienței. Orice cerere se va înainta numai prin registratură. Prezentarea ei pe altă cale nu se va admite.

Audiențele episcopale, de natură bisericească, se acordă la Cluj, Duminică între orele 12—1½. Ele se vor anunța din timp la secretariatul eparhial.

Academia Română are dreptul exclusiv de a folosi denumirea de Academie. Abuzul îndrăzneț din ultimul timp, care a făcut să apară sumedenia de Academii nechemate, trebuia să reglementeze odată situația. Ori încotro te învârteai dădea tot de academicieni. Un măiestru de dans mai abil era de-ajuns ca să înființeze o „Academie de dans.“ O grupare de croitori deschideau un curs de croi, altă Academie. Voi ai să te antrenezi în sach sau biliard, trebuia să mergi la Academie. Urma ca și hornarii să deschidă, pentru specializare, o Academie. Și toate acestea dădeau naștere la o regreta-

bilă confuziune, diminuând vaza și autoritatea celei mai înalte instituții de cultură din țară, „Academia Română.“ Căci membru unei Academii era și unul și altul, cu deosebirea că trebuie să fi un consacrat, o somitate recunoscută, ca să intri în pantheonul acesteia, pe când dincolo ajunge să știi ceva în bransa respectivă. Legea nouă însă, cu privire la întrebuintarea titlaturii de Academie, a curmat răul. Toate asociațiile și cursurile cari și-au însușit această titlatură, sunt obligate să-și schimbe în termen de 3 luni firmele. Deci să coboare la competență și realitate. Numai legea, cu consultul Academiei Române, poate acorda asociațiilor științifice profesionale și școlilor de învățământ superior, denumirea de Academie. Căci laurii se acordă ascensiunii spre desăvârșire, nu se smulg pentru profanare.

Universitatea dela Văleni. Înalta instituție de cultură spirituală și sufletească și-a deschis iar porțile primitoare, Joi în 14 Iulie c. Seria cursurilor din această vară s'a deschis de către ctitorul și animatorul ei, dl Prof. N. Iorga. Reprezentanți oficiali distinși alături de discipoli

cărturari s'au întrunit acolo, ca în pacea și liniștea ei să-și adape sufletul la izvorul apei cristaline, a științei și credinței naționale. Până când reclama zgomotoasă a stațiunilor noastre atrage publicul pentru stoarcerea banului, cheltuit în distracții mărunte și obositoare, Vălenii atrage lumea spiritului care se recreiază muncind. Iar în această preocupare înaltă, poate nici nu mai ține cont de desfătarea trupeză frumoasă pe care i-o oferă din plin bogăția și pitorescul naturii. Toată pulsația organismului se petrece în pura atmosferă a științei și geniului ei protector. Asistență mixtă, de situații și îndeletniciri diferite, se întrunește acolo și trăiește în cea mai perfectă înțelegere și înfrățire, înălțându-se dincolo de bariera măruntelor șicane și frământări, în sfera purității spirituale, a nobilului ideal creștin. Universitatea dela Vălenii-de-Munte se înfrățeste cu biserica lui Hristos, pentru cultivarea idealului creștin și național. Ea pregătește și întinde puntea de legătură între diferitele straturi ale neamului nostru, ca să curețe la focul sacru al științei sale toată zgura sufletească așezată de curentele vremii ce bântuie, și fericită să redea țării și neamului, prin mijlocirea discipolilor săi, aurul științei și credinței tradiționale, de cea mai curată formă și cel mai mare carat național.

Di subsecretar de stat V. Ţoni a sosit Duminică trecută la Cluj fiind întâmpinat de autoritățile locale, a fost condus la Colegiul Universitar unde a ținut o frumoasă conferință despre problemele actuale de învățământ. Corpul didactic a dat un banchet în onoarea distinsului oaspe. De aici a plecat pentru continuarea itinerarului de inspecții.

Sfințire de iconostas. Credincioșii noștri din parohia Sângerul-de-pădure, prot. Tg.-Murăș, au avut o zi de mare bucurie prin sfințirea iconostasului, săvârșită de păr. prot. Sf. Rusu, înconjurat de un sobor de preoți. Costul de 82.640 Lei a fost acoperit din cota parte ce i-a reve-

nit parohiei pe urma vânzării unei păduri în valoare de trei milioane și jumătate Lei, obținută dela Stat prin străduințele vrednice de laudă ale protop. Ștefan Rusu. Sf. Sa a rostit o cuvântare mișcătoare, căruia i-a mulțumit păr. V. Olariu din localitate. Doctorul Eugen Nuțiu a ținut poporului în aceeași zi o instructivă conferință despre sănătate.

Monopol pentru abecedar și cărțile de citire. Ministerul educației naționale a întocmit următoarea decizie: „Se institue un monopol de stat atât pentru abecedar (partea I-a și a II-a) cât și pentru cărțile de citire de curs primar elementar (clasele II, III și IV.) Alcătuirea acestor manuale didactice se va face după normele stabilite de minister. Abecedarul va fi alcătuit deosebit pentru sat și oraș. Pentru alegerea manualelor care vor fi monopolizate, ministerul institue un concurs care se fixează pentru data de 25 Iulie pentru abecedar și la 1 August pentru cărțile de citire. Manualele alese li se vor acorda următoarele premii: Pentru abecedar partea I și II: premiul I, 250.000 Lei; premiul II, 120.000 Lei; premiul III, 60.000 Lei. Aceleași premii se vor acorda și pentru fiecare din cele mai bune manuale de citire. Cărțile devin proprietatea ministerului; autorii nu vor mai avea nici un drept asupra lor.“

Decizia mai stabilește apoi normele după care se va ținea concursul de manuale.

Conferința grupului al treilea din prot. Bistrița. Membrii grupului III, continuând cu hărnicie întrunirile duhovnicești, în ziua de 3 Iulie a. c. s'au întâlnit în parohia Blăjenii-de-jos. Aici s'a slujit Utrenia și sf. Liturghie de către membrii grupului. La priccasnă a predicat părintele V. Maximilian-Sfântul despre „Taina Preoției“, iar la sfârșitul sf. Liturghii a conferențiat Pr. Ioan Bunea-Năsăud despre: „Credința, puterea și foloasele ei.“ A urmat în grădina bisericii sfințirea apei și a crucii din piatră, ridicată de preotul

Nimeni în lume nu este fără de păcat, decât numai Dumnezeu. Este deci numai o diferență graduală între păcătoși. Pe fariseul care bătându-se în piept la rugăciune, înșirându-și faptele bune, îl condamnă; fericește în schimb pe vameșul umil având conștiința nevredniciei lui. N'o condamnă pe femeia desfrânată, pe care fariseii propun să fie ucisă cu pietrii, în schimb îi obligă pe aceștia tacite să recunoască că și ei au căzut adesea în acest păcat.

Este judecătorul drept stând deasupra păcatelor omenesci, pretinzând dela fiecare echitate în judecarea deaproapelui. Nu-i permis omului a vedea paiul din ochiul altuia, trecând cu vederea bârna din propriul său ochiu. Mai întâi propriul ochiu limpede, ca să vezi murdăria din ochiul semenului. Nu poate conduce orb pe orb fără a se poticni ambii.

Sfințenia lui în contact cu păcătoșii aduce sfințenie. Din vameșul disprețuit, face un apostol; din Maria Magdalena, o sfântă; din Zahau hrăpărețul, un drept și milostiv. Sunt acestea numai câteva cazuri singurite, câteva exemple înregistrate de evangeliști, dar cine nu s'a sfințit din contac-

tu cu Mântuitorul?

Pe râvnitorii după stăpânire îi compătimește, ca pe unii cari nu știu ce cer. În ordinea împărăției divine, locurile de frunte le ocupă cei capabili de mai multe jertfe. A fi mai mare înseamnă a fi slugă tuturor. El, învățătorul, pentru a exemplifica acest adevăr, spală picioarele ucenicilor săi.

Pentru cei bogăți și râvnitori după și mai mare îmbogățire, la fel n'are decât cuvinte de compătimire. În viața lor vede o sinteză a celor mai josnice strădării omenesci. Bogăția reprezentând toate bunurile pământești, este cea mai puternică legătură a sufletului omenesc de lume, de pământ, cea mai puternică armă de luptă a diavolului. Prin ea acesta reușește să ridice munți de piedeci în calea împărăției lui Dumnezeu. Ea închide sufletul pentru cele spirituale, transcendente, nemuritoare. Nu bogăția în sine este un rău. Mântuitorul niciodată nu s'a ridicat împotriva proprietății, ci împotriva pericolului pe care-l prezintă. Bogatul din pilda „Bogatul și săracul Lazar“, este atât de plin de sine, încât nici nu admite, ca din fărâmiturile cari cad dela masa lui să aline suferințele semenului său. Bogatul nebun este convins, că

avuția îi poate da fericirea.

Chemarea bogăției este mai tare decât chemarea lui Dumnezeu la mântuire și fericire. Când tinărului, ce vrea să fie desăvârșit, Mântuitorul îi cere să-și împartă averile și să-i urmeze, se depărtează posomorit, cu toate că a înțeles să satisfacă porunca iubirii de Dumnezeu și iubirii deaproapelui.

În această luptă împotriva lumii stăpânită de diavol, s'a frământat și jertfit Domnul. Dela El încoace s'a săpat o prăpastie în lume, între împărăția lui și a satanei. Creștinul îi aparține, se înrolează luptător sub steagul lui împotriva lumii satanei. Sfințenia celui ce a biruit lumea răului, îi stă înainte drept exemplu de urmat. Cu cuvântul adevărului creștin, cu fapta sfințeniei creștine, sfântul e conducător de oaste pe drumul biruinței, urmând cu credincioșie în orice împrejurare pe Hristos. În această luptă nu se poate fixa un program. Se cunosc obiectivele și este o lozincă: „Tot ce nu-i aparține Mântuitorului, este împotriva lui.“

Prof. L. G. MUNTEANU

local Grigorie Măgherușan la mormântul fiicei sale, Olimpia. Cu acest prilej Pr. Teodor Ciuruș-Caila a vorbit despre „Datoriile creștinilor față de cei morți, însemnătatea jertfelor și milosteniilor făcute pentru ei.”

Schimbările dela Ministerul Educației Naționale. Aflăm că în organismul acestui resort s'au făcut mari schimbări. Prin rechemarea la catedră a d-lor directori generali P. Ghițescu și I. Purcariu, a fost numit secretar general dl prof. Dașcovici, apoi director general al învățământului normal și primar dl Stancu Stoian, în locul dlui Ghițescu, și dl prof. Virgil Hild, dela liceul Gh. Lazăr din București director general al învățământului profesional în locul d-lui I. Purcariu.

Apoi au fost suspendați pe timp de 2 ani din învățământul universitar, d-nii prof. Nae Ionescu, Gazdaru, Dragoș Protopopescu, Meitani,

Pr. Gr. Cristescu, Luca Teodoriu. La fel au fost suspendați pe timp de 2 ani mai mulți profesori din învățământul secundar.

În ce privește partea administrativă, au fost rechemati la catedră și înlocuiți 46 de inspectori generali dela inspectoratele regionale.

Transferările din învățământul primar și secundar au fost anulate, urmând să se facă altele noi după alte norme și criterii, cari angajază toată răspunderea inspectorilor și directorilor generali din învățământ. După vechea preferință acordată de lege la transferări soțiilor membrilor corpului didactic, intră îndată soțiile de ofițeri și magistrați. Urmează apoi cele ale funcționarilor publici, fără osebire. Nu se vorbește însă de soțiile de preoți, cari fac serviciu efectiv în învățământ, prin catehizație și sunt membri onorifici ai corpului didactic, conform Buletinului școlar.

Funerariile M. S. Regina Maria.

Guvernul a decretat doliu național până în ziua înmormântării, — iar Ministrul Casei Regale face cunoscut următoarele:

Din Înalt Ordin, programul funerariilor Majestății Sale Regina MARIA s'a fixat în modul următor:

În ziua de 19 Iulie la ora 11 rămășițele pământești ale Augustei defuncte au fost depuse la Castelul Peleş.

Cetățenii au fost admiși să defileze în fața sicriului Regal cu începere dela ora 14 până la ora 19, iar în ziua de 20 Iulie dela ora 10 până la 19.

În ziua de 21 Iulie, corpul

neînsuflețit al Majestății Sale Regina MARIA a fost transportat cu un tren Regal la București, Palatul Cotroceni.

Aici publicul a fost admis să defileze în zilele de 21, 22 și 23 Iulie între orele 9—13 și 15—19.

În ziua de 24 Iulie la ora 8, cortegiul mortuar va porni dela Palatul Cotroceni la Gara Regală, de unde un tren Regal va pleca la Curtea-de-Argeș.

În după amiaza aceleiași zile, va avea loc înhumarea în Mănăstirea Curtea-de-Argeș.

Curtea Regală a luat doliu de 6 luni din cari 3 luni mare doliu.

Consiliul eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 5402—1938.

Comunicat oficial către toate oficiile parohiale din eparhia noastră.

În conformitate cu telegrama I. Prea Sf. Patriarh, dispunem ca până la îngropăciune, în toate parohiile noastre să se tragă în fiecare zi clopotele, iar Duminică, 24 Iulie, ziua înmormântării, la ora 5 și jumătate după masă, se va săvârși în toate bisericile eparhiei noastre slujba înmormântării Majestății Sale REGINEI MARIA, în prezența autorităților locale.

Cluj, la 21 Iulie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 5174—1938.

Comunicat.

Aducem la cunoștință ordinul On. Minister al Cultelor Nr. 28210 din 5 Iulie 1938, care dispune ca toate slujbele oficiale la sărbătorile naționale și ale Familiei Domnitoare să

se officieze la biserica ortodoxă, ca biserică dominantă, unde vor fi obligate să participe toate autoritățile.

Cluj, la 9 Iulie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 5084—1938.

Comunicat.

Preotul V. Butnariu dela biserica Balasa din București a tipărit o serie de predici cu titlul „La inima Domnului”. Sunt predici rostite în biserica din București, pe cari le recomandăm preoților noștri spre utilizare. Se pot comanda dela autor sau dela librăria noastră eparhială.

Cluj, la 9 Iulie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 4244—1938.

Comunicat.

În vederea revizuirii situației preoților noștri și a eventualei rectificări de salarii îndrumăm pe preoții și absolvenții Academiei noastre teologice cari nu și-au ridicat certificatele de calificare preotească să le ridice trimițând taxa reglementară de 150 Lei plus 16 Lei timbru, pentru ca să se evite eventualele inconveniente în legătură cu statele de plată.

Cluj, la 15 Iulie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 5234—1938.

Comunicat.

Cu ord. Min. Nr. 16899 s'a aprobat ca preoții învățători să primească și salariu de preot. Cei interesați își vor trimite cerere în acest scop la Consiliul Eparhial până la 1 August a. c.

Toți învățătorii-preoți ne vor arăta până la data de mai sus ce salariu lunar au ca învățători.

Cluj, la 15 Iulie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 4702—1938.

Publicațiune.

Consiliul eparhial ort. rom. din Cluj dă în întreprindere *văpsirea reședinței episcopale din Piața Cuza Vodă Nr. 3*, prin tratare prin bună învoială, în ziua de 16 August a. c. *orele 11 a. m.*, în biroul d-lui Consilier Dr. Vasile Sava.

Doritorii a participa la această tratare își vor înainta ofertele închise la data de mai sus, și vor depune garanții de 5% la casieria eparhială.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul a alege pe ofertanți care îi convine mai mult din toate punctele de vedere.

Totatunci se va da în întreprindere prin tratare prin bună învoială *îngrădirea a 3 loturi de casă în Cluj*, între aceleași condițiuni.

Planul gardului se poate vedea în biroul d-lui Consilier Dr. Vasile Sava.

La angajarea acestor lucrări se vor avea în vedere dispozițiile L. C. P. și a Regulamentului O. C. L. etc. referitor la atari lucrări.

Cluj, la 9 Iulie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 4959—1938.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința tuturor celor interesați că pentru anul 1938-1939 școlar sunt vacante 15 locuri la școala de cântăreți din Nușeni, pentru noul curs de 2 ani.

Doritorii a intra în această școală își vor înainta cererile lor însoțite de documentele necesare — extras de naștere și de botez, certificatul școlar de absolvire a școlii primare cu succes, atestat dela oficiul parohial că are purtare bună și declarația părinților că vor achita 6000 Lei anual, în total 12.000 Lei pentru întreținere.

Taxele se achită în două rate la 1 Octombrie 1938 și 1 Octombrie 1939.

Scutire de taxe nu se poate da. Vor fi primiți în școală numai tineri ortodocși români de 16—19 ani, cari sunt deplin sănătoși, au aplicațiuni muzicale: auz și voce bună.

În contul sumei de mai sus se dă elevilor în internat hrană, locuință cu încălzit și luminat și spălatul. Cărțile și alte rechizite le vor cumpăra elevii.

La intrarea în internat elevii vor aduce cu sine:

- 4 schimburi de albituri;
- 3 perechi de pantaloni;
- 2 perechi încălțăminte;
- 3 ștergare;
- 4 cearșafuri;
- 1 perină cu 3 fețe;
- 1 pătură.

Examenul de primire se va da de cei cari vor fi avizați că pot fi primiți, din cântare, scris și cetit, la Nușeni, în zilele de 1 și 3 Octombrie 1938. Aici vor fi supuși și vizitei medicale.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 27 Iunie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 62—1938.

(36) 1—1

Publicație de licitație.

Parohia ortodoxă română din Trâmpoele, dă în întreprindere *renovarea bisericii*, pe cale de licitație publică, conform planului de lucrări și devizului aprobate de Ven. Consiliu Eparhial sub Nr. 4675—1938. Licitația se va ținea la oficiul parohial din Trâmpoele în ziua de 31 Iulie 1938, ora 12 a. m., până la care dată, ofertanții trebuie să-și înainteze ofertele verbale, ori în scris.

Parohia va pune la dispozițiunea antreprenorului tot materialul necesar.

Concurenții vor depune o garanție de 10% din suma prevăzută în deviz, care este alcătuit în suma de 70.880 Lei. Această garanție poate consta din sume în numerar sau orice realități transformabile în bani lichizi.

Parohia nu suportă spese de participare la licitație.

Parohia își rezervă dreptul, de-a da această lucrare aceluia, care prezintă cea mai mare încredere.

În caz, că această licitație nu se poate ținea din cauza lipsei de concurenți, ori alte motive, licitația se amână pe ziua de 7 August 1938, ora 12 a. m., în aceleași condițiuni.

Trâmpoele, la 11 Iulie 1938.

Emanuil Hendrea, Moldovan Ștefan,
epitrop. paroh.

Nr. 510/1938

(34) 3—3

CONCURS

În urma pensionării, din cauză de morb, a fostului paroh, se publică concurs pentru întregirea parohiei Muncel, din protopopiatul Lupșa, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu dela Stat.
2. Casă parohială deplin cores-punzătoare.
3. Pământ cositor de circa 5 cară fân și 2 otavă, în intravilan.
4. Grădină arătoare de 1/4 jug. în intravilan.
5. Pământ arător pe deal de circa 4 jug., pe fiecare an 2 jug. arătură.
6. 20 m. cubi lemne de foc, transportate în curtea casei parohiale.
7. Stolele obișnuite în această parohie.

Candidații vor prezenta cererea, actele de studii și activitate, precum și actul de învoire dela P. Sf. Sa Episcopul, oficiului protopopesc subscris, și cu încunoștințarea acestui Oficiu, se pot apoi prezenta în parohie spre a face cunoștință.

Baia-de-Arieș, la 31 Mai 1938.

Oficiul protopopesc Lupșa în înțelegere cu Consiliul parohial din Muncel.

V. Șpan, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.